

РЕШЕНИЕ

№ 171

гр. Велико Търново, 12.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО в публично заседание на деветнадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Любка Милкова

при участието на секретаря АЛБЕНА П. ШИШМАНОВА
като разгледа докладваното от Любка Милкова Гражданско дело № 20214100100626 по описа за 2021 година

Първоначално обективно кумулативно съединени иск с правно основание чл.62 ал.4 СК за оспорване на бащинство и иск с правно основание чл.69 СК за установяване на произход от бащата.

Непълнолетният ищец А. А. Т. лично и със съгласието на майка си М. К. Г., чрез пълномощника си адв. Н. К. от ВТАК, излага твърдения в ИМ, че е роден на .....г. – преди да изтекат 300 дни от прекратяване на брака, сключен на 14.06.1987г. между неговата майка М. К. Г. и първия ответник А. Т. Г., прекратен с развод по силата на влязло в сила съдебно решение №163/10.03.2004г. по гр.д.№58/2004г. по описа на ГОРС, поради което и по силата на чл.32 ал.1 СК от 1985г. /отм./, респ. чл.61 ал.1 от действащият СК, като негов баща в съставения му акт за раждане е вписан съпругът на майката А. Т. Г.. Сочи, че много преди прекратяване на брака им с развод, майка му и ответника А. Т. Г. са преустановили фактическото си съжителство и между тях не е имало никакви отношения, още по - малко интимни такива, като след фактическата раздяла помежду им, М.Г. е установила отношения с втория ответник в процеса – М. Д. Г., чиято връзка продължава и до днес, като непълнолетния ищец е роден от връзката на М.Г. и ответника М. Д. Г., и именно последният е негов биологичен баща, само който ищецът познава и възприема като свой баща, като връзката между тях е емоционална, близка, трайна, съвместна и напълно съответства на биологичната им такава – типичната между баща и син. Твърди, че и към настоящият момент биологичният баща живее със своето дете и с майката и полага грижи за ищеца Ангел от неговото раждане до момента. Моли съда, да постанови съдебно решение, с което

да приеме за установено по отношение на първия ответник АСП. Т. Г., че не е биологичен баща на детето А. А. Т., както и да приеме за установено спрямо втория ответник М. Д. Г., че е биологичен баща на непълнолетното дете А. А. Т.. Моли, да бъде определено по реда на чл.16 ал.2 вр. чл.13 и чл.14 ЗГР ищецът да носи името: А. М. Г..

В срока по чл.131 ал.1 от ГПК е депозиран писмен отговор на ИМ от ответника по иска за оспорване на бащинство по чл.62 ал.4 СК – А. Т. Г., чрез пълномощника му адв. Т. от САК, с който заема становище за процесуална допустимост и основателност на предявеният срещу него иск, който моли да бъде уважен. Признава фактите, че не е биологичен баща на непълнолетния ищец А. А. Т., както и че негов биологичен баща е вторият ответник в процеса – М. Д. Г..

В срока по чл.131 ал.1 ГПК е депозиран писмен отговор на ИМ от ответника по иска по чл.69 СК за установяване на произход от бащата – М. Д. Г., чрез пълномощника му адв.К. от ВТАК, с който заема становище за процесуална допустимост и основателност на предявеният срещу него иск, който моли да бъде уважен. Признава фактите, че А. Т. Г. не е биологичен баща на непълнолетния ищец А. А. Т., както и че самият той е биологичен баща на ищеца.

В срока по чл.131 ал.1 ГПК е депозиран писмен отговор на ИМ по предявените иск по чл.62 ал.4 СК и иск по чл.69 СК от майката М. К. Г., чрез пълномощника ѝ адв. К. от ВТАК, с който заема становище за процесуална допустимост и основателност на предявените искове, които моли да бъдат уважени. Признава фактите, че ответника А. Т. Г. не е биологичен баща на непълнолетния ищец и неин син А. А. Т., както и че ответника М. Д. Г. е биологичен баща на сина ѝ, от когото той произхожда.

В СЗ непълнолетният ищец А. А. Т. лично и със съгласието на майка си М. К. Г., не се явяват, представлява се от пълномощника си адв.К. от ВТАК, поддържа предявените искове и моли да бъдат уважени, както и да му бъде определено да носи името – А. М. Г.. Доколкото майката и биологичният баща на детето М. Д. Г. живеят заедно, моли да не се определят мерки по чл.70 СК.

В СЗ първият ответник А. Т. Г., чрез пълномощника си адв.Т. – САК, моли предявеният срещу него иск по чл.62 ал.4 СК за оспорване на бащинство да бъде уважен като основателен и доказан.

В СЗ вторият ответник М. Д. Г., чрез пълномощника си адв.К. от ВТАК, моли предявеният срещу него иск по чл.69 СК за установяване на произход от бащата да бъде уважен като основателен и доказан.

В СЗ третият ответник М. К. Г., чрез пълномощника си адв.К. от ВТАК, моли предявените иск по чл.62 ал.4 и иск по чл.69 СК да бъдат уважени като основателни и доказани.

Съдът, след като изслуша становищата на страните, прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, на основание чл.235 ал.2 от ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от удостоверение за раждане от ..... г., изд. от Община Г. О., непълнолетният А. А. Т. /ищец по делото/ е роден на .....г., от майка М. К. Г. и баща А. Т. Г., като му е съставен акт за раждане № ...../..... г.

Сключеният на 14.06.1987г. граждански брак между М. К. Г. и А. Т. Г. е прекратен с развод с влязло в законна сила на 30.03.2004г. съдебно решение №163/10.03.2004г., постановено по гр.д.№58/2004г. по описа на РС – Г. О..

Безспорни между страните по делото са твърдяните в ИМ факти, а именно че непълнолетният ищец е роден на 30.07.2004г. преди да са изтекли 300 дни от прекратяване на брака, сключен между майка му М. К. Г. и ответника А. Т. Г., прекратен с развод с влязло в законна сила на 30.03.2004г. съдебно решение по гр.д.№58/2004г. по описа на ГОРС, че продължителен период от време преди прекратяване на брака с развод, АСП. Т. Г. и М. КР. Г. са били фактически разделени, напълно са били преустановили съвместното си съжителство и между тях не е имало никакви отношения, още по - малко интимни такива, които да доведат до раждане на дете. Безспорен между страните по делото е и факта, че след фактическата си раздяла с А.Г., М.Г. е установила връзка с втория ответник – М. Д. Г., която продължава и до днес, от която връзка е роден непълнолетният ищец, като негов биологичен баща е М. Д. Г..

По делото е изискано изготвянето на социален доклад за положението на детето от Д „СП“ С., видно от който никой не живее на адресите по ИМ на ответниците в с.Ц. и., като всички страни по делото са в чужбина. Видно от удостоверение за посещаване на училище, изд. от Училище „В. М.“, Ф. М., ищецът А.Т., живущ във Ф. М. – Г., посещава училището от 01.08.2021г. /10 дни преди подаване на ИМ в съда, подадена на 11.08.2021г./ до вероятно 31.07.2022г.

По делото по почин на ищеца са събрани гласни доказателства чрез разпит на един свидетел – С. П., живуща в с.Ц. и., общ.С., познаваща всички страни по делото. Св.П. установява, че ѝ е известно, че М.Г. има родени три деца – момче и момиче с биологичен баща А., който ѝ бил съпруг, след което е родила А. /ищеца/, който сега трябва да навърши 18г. възраст и е всеизвестно и цялото село знае, че баща на А. е М. Д. Г. и детето видимо прилича на него. Св.П. сочи, че М.Г. живее с М. Д. Г. от около двадесет и повече години, заедно отглеждат А., че е разговаряла с детето и то знае като свой баща М.. Св.П. установява, че М. и бившият ѝ съпруг били на нож много преди развода, че преди 22г. някъде, много преди да се роди А., М. престанала да контактува с бившия си мъж и живеела с биологичния баща на А. в неговата къща. Св.П. сочи „те са неграмотни и тя онемя, когато записаха А. служебно на името на бившия ѝ мъж.“. От показанията на св.П. се установява, че понастоящем А. живее в чужбина с майка си М. и с биологичния си баща М., който в момента е болен на хемодиализа, че се чува с тях почти всяка вечер, т.к. съжителят ѝ е кмет и го занимават с всякакви работи, че поне две – три години преди развода М. не живеела с бившия си съпруг, а само с М. Д. Г., че е чувала М. да казва, че той е баща на А., „детето направо му е одрало кожата“.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предявените от непълнолетния седемнадесет годишен ищец лично и със съгласието на майка му, чрез пълномощника му, в условията на първоначално обективно кумулативно съединяване иск по чл.62 ал.4 СК за оспорване на бащинство и иск по чл.69 СК за установяване на произход от бащата са процесуално допустими. Съгласно разпоредбата на чл.62 ал.4 СК /Изм. –ДВ, бр.103/04.12.2020г./, в сила към датата на предявяване на ИМ /11.08.2021г./, детето може да оспори бащинството от навършването на четиринадесет годишна възраст до една година от навършване на пълнолетие. Искът по чл.62 ал.4 СК за оспорване на бащинство в случая е предявен от активно процесуално легитимирана страна – непълнолетно седемнадесет годишно дете лично и със съгласието на майката в рамките на преклузивният за това срок, поради което е процесуално допустим. Съгласно чл.71 СК, иск за установяване на произход не може да се предяви и припознаване не може да се извърши, докато не бъде оборен по исков ред наличният произход, установен с акта за раждане, с предположението по чл.61 СК или с припознаване. Двата иска могат да бъдат съединени. Правната възможност детето да оспори произхода от бащата до навършване на пълнолетие, дава основание да бъде разгледан по същество и предявеният иск по чл.69 СК за установяване на произход от бащата и обуславя процесуалната му допустимост, като предявен и от детето като активно процесуално легитимирана страна.

По иска по чл.62 ал.4 СК за оспорване на бащинство:

На основание чл.62 ал.4 СК /Изм. – ДВ, бр.103/04.12.2020г./, детето може да оспори бащинството от навършването на четиринадесет годишна възраст до една година от навършване на пълнолетие. Непълнолетният А. А. Т. е роден на .....г., т.е. при действието на СК от 1985г. /отм./, според разпоредбата на чл.32 ал.1 от който /отм./, съпругът на майката се счита за баща на детето, родено през време на брака или преди изтичането на триста дни от неговото прекратяване, аналогична на която е разпоредбата на чл.61 ал.1 от действащия СК, в сила от 01.10.2009г.

В процесният случай с предявения от непълнолетното седемнадесет годишно дете иск по чл.62 ал.4 от СК, ищецът цели да обори презумпцията за бащинство, установена в разпоредбата на чл.32 ал.1 от СК от 1985г. /отм./, аналогична на която е чл.61 ал.1 пр.2 от СК. Непълнолетното дете А. А. Т. е роден на .....г. , т.е. преди изтичането на триста дни от прекратяване на гражданският брак между майка му и А. Т. Г., прекратен с развод с влязло в законна сила на 30.03.2004г. съдебно решение по гр.д.№58/2004г. по описа на ГОРС, поради което и по силата на установената в чл.32 ал.1 СК от 1985г. /отм./, съответно в чл.61 ал.1 пр.2 от СК презумпция за бащинство, като негов баща в акта му за раждане е вписан вече бившият съпруг на майката, а именно първият ответник А. Т. Г..

Уважаването на предявеният иск с правно основание чл.62 ал.4 от СК за оспорване на бащинство предполага установяване в процеса, че детето не е могло да бъде заченато от вписания като негов баща в съставения му акт за раждане. Съгласно Постановление №5/21.02.1979г., Пленум на ВС, главен предмет на доказване при настоящия иск за

оспорване на бащинство по чл.62 ал.4 СК е невъзможността майката да е заченала от своя съпруг. Под „невъзможност“ по смисъла на чл.62 ал.2 СК се разбира съвкупност от обстоятелства, при наличието на които е изключена всяка възможност за физически контакт между майката и съпруга по време на зачеването, или е доказано чрез съдебно – медицинска експертиза, че съпругът се изключва като баща.

Установената от разпоредбата на чл.32 ал.1 от СК от 1985г. /отм./, съответно в чл.61 ал.1 пр.2 от действащия СК от 2009г. презумпция за бащинство, според която съпругът на майката се смята за баща на детето, родено преди изтичането на триста дни от неговото прекратяване, приложена в конкретния случай, е успешно оборена от ищеца по предявеният иск за оспорване на бащинство в настоящият процес.

Между страните по делото не е налице спор, че продължителен период от време преди прекратяване на гражданският им брак с развод, А. Т. Г. и М. К. Г. са били фактически разделени, напълно са били преустановили съвместното си съжителство и между тях не е имало никакви отношения, още по – малко интимни такива, които да резултират раждането на дете. В подкрепа на обясненията на страните са и събраните по делото гласни доказателства чрез показанията на свидетеля П., според които много преди да се роди А. /ищеца/, майката престанала да контактува с бившия си съпруг и първи ответник в процеса и заживяла с втория ответник М. Д. Г. в неговата къща, като свидетелят е категорична, че поне две – три години преди прекратяване на гражданският ѝ брак с първия ответник с развод, майката не е живяла с бившия си съпруг А. Т. Г., а само с М. Д. Г., с когото живее и понастоящем и заедно отглеждат непълнолетния А. Липсата на всякакво физическо общуване, в т.ч. и интимно, между майката и бившият ѝ съпруг А. Т. Г. през вероятния период на зачеване на детето А. А. Т. обуславя извод за обективна невъзможност майката да е заченала от своя съпруг, т.е. непълнолетният ищец А. А. Т. не е могъл обективно да бъде заченат от съпруга на майката и ответник в процеса А. Т. Г., следователно първият ответник АСП. Т. Г. не е биологичен баща на непълнолетния А. А. Т., предвид което предявеният иск с правно основание чл.62 ал.4 от СК за оспорване на бащинство се явява основателен и доказан и следва да бъде уважен, като бъде прието за установено, че А. Т. Г. не е биологичен баща на А. А. Т.. Съвкупността от горепосочените установени по делото фактически обстоятелства, при наличието на които е изключена всяка възможност за физически контакт между майката и съпруга по време на зачеването, обосновава извод, че непълнолетният ищец не е могъл обективно да бъде заченат от съпруга на майката и ответник в процеса А. Т. Г., следователно последният не е негов биологичен баща, с което предявеният иск по чл.62 ал.4 СК за оспорване на бащинство следва да бъде уважен като основателен и доказан.

На основание чл.71 СК, иск за установяване на произход не може да се предяви, докато не бъде оборен по исков ред наличният произход, установен с акта за раждане, като двата иска могат да бъдат съединени.

С уважаването на предявеният иск за оспорване на бащинство по чл.62 ал.4 СК, се събдва вътрешно – процесуалното условие за разглеждане на предявеният от детето иск с

правно основание чл.69 СК за установяване на произход от бащата.

Уважаването на иска по чл.69 от СК предполага установяване в процеса, че непълнолетният А. А. Т. е заченат от М. Д. Г..

Безспорно по делото от съвпадащите обяснения на страните и кореспондиращите им гласни доказателства се установи, че фактическата раздяла между майката и бившият ѝ съпруг А. Т. Г. датира поне две – три години преди прекратяване на гражданският им брак с развод, от когато е установено и фактическото ѝ съжителство с втория ответник в процеса М. Д. Г., което продължава и до днес и от което е роден непълнолетният ищец. Разпитаният свидетел П. е категорична, че цялото село – с.Ц. и. знае, че баща на А. А. Т. е М. Д. Г., детето знае последния за свой биологичен баща и „направо му е одрало кожата“, като и М. Д. Г. се самоопределя като биологичен баща на непълнолетния ищец. С оглед установеното в процеса, че непълнолетният ищец произхожда от бащата и втори ответник М. Д. Г., предявеният срещу него иск по чл.69 СК се явява основателен и доказан и следва да бъде уважен, като се приеме за установено, че непълнолетният А. А. Т. е заченат от М. Д. Г. и същият е негов биологичен баща.

С оглед уваженият иск по чл.69 от СК, на основание чл.16 ал.2 от ЗГР, съдът следва да определи бащиното и фамилното име на непълнолетния А. А. Т. по реда на ЗГР, като, съобразно чл.13 от ЗГР, постанови заанапред А. да носи бащино име „М.“, образувано от собственото име на бащата с наставка – ов и окончание, съобразно пола на детето, и съобразно чл.14 ал.1 от ЗГР, да носи фамилно име „Г.“, което е фамилното име на бащата с наставка – ов и окончание, съобразно пола на детето.

На основание чл.74 ал.2 и чл.75 ал.1 от ЗГР, след влизане в законна сила на съдебното решение, заверен препис от него следва да се изпрати на Община Г. О. за отбелязване на постановените промени в произхода от бащата, бащиното и фамилно име в съставения на А. А.. Акт за раждане №0368/03.08.2004г.

Независимо от уважаването на иска по чл.69 СК, в процесният случай съдът не постановява мерки по чл.70 СК, доколкото родителите на непълнолетното дете живеят съвместно в чужбина и заедно полагат за детето грижите по отглеждане и осигуряване на необходимите му средства за издръжка.

Страните не претендират съдебни разноски по делото, поради което съдът не дължи произнасяне.

Мотивиран от горното, В.окръжен съд

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по предявен от непълнолетния А. А. Т., с ЕГН *****, лично и със съгласието на майка му М. К. Г., с ЕГН *****, чрез пълномощника му адв.Н. К. от ВТАК, иск с правно основание чл.62 ал.4 СК за оспорване на бащинство, **че А. Т. Г., с ЕГН *****, от с.Ц. и. ул.“Д. с“ №...., НЕ Е БИОЛОГИЧЕН**

БАЩА на **А. А. Т.**, с ЕГН *********, роден ..... от майка **М. К. Г.**, с ЕГН *********, за което е съставен Акт за раждане №0368/03.08.2004г. от Община Г. О.

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по предявен от непълнолетния **А. А. Т.**, с ЕГН *********, лично и със съгласието на майка му **М. К. Г.**, с ЕГН *********, чрез пълномощника му адв.Н. К. от ВТАК, иск с правно основание чл.69 СК, че **М. Д. Г.**, с ЕГН *********, от с.Ц. и., ул.“С. Й. С.“ № ....., **е биологичен баща на А. А. Т.**, с ЕГН *********, роден на .....г., от майка **М. К. Г.**, с ЕГН *********, за което е съставен Акт за раждане №0368/03.08.2004г. от Община Г. О.

ОПРЕДЕЛЯ занапред **А. А. Т.**, с ЕГН *********, да носи **бащино име „М.“** и **фамилно име „Г.“**, като носи името **А. М. Г.**.

Решението подлежи на въззивно обжалване от страните в двуседмичен срок от връчването му пред Апелативен съд – В. Т..

След влизане в законна сила на съдебното решение, заверен препис от него да се изпрати на Община Г. О. за отбелязване на постановените промени в произхода от бащата, бащиното и фамилно име в съставения на **А. А. Т.**, с ЕГН *********, Акт за раждане №0368/03.08.2004г.

Съдия при Окръжен съд – Велико Търново: _____